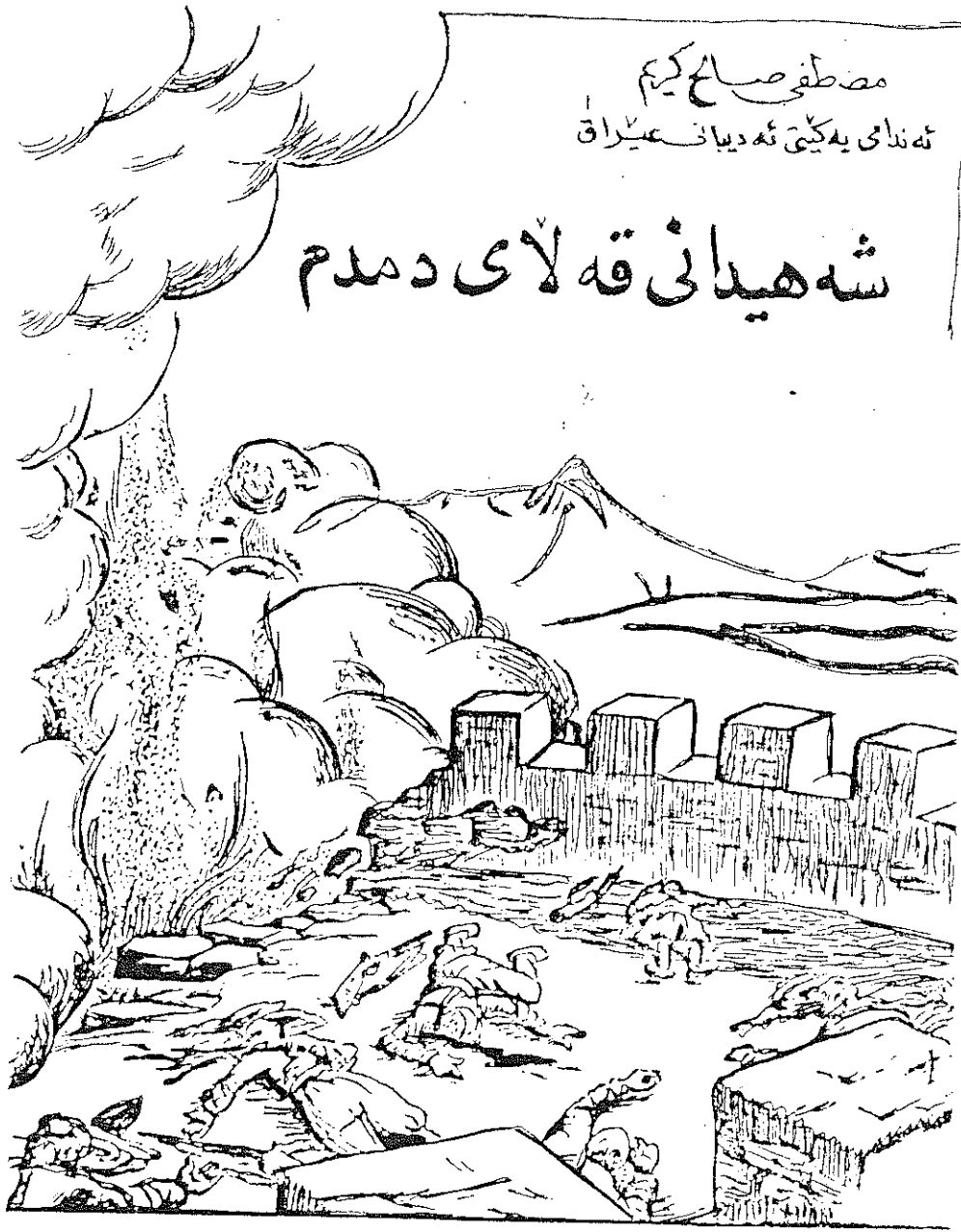

مصطفی صالح کیم
نه ندای به کیکی نه دیوان عیراق

شه هیدانی قه لای دمدم

شاهیده گانی قهلائی دمدم !!

ئەوا سال بە ره و پاییز ئەروات ، کاتی قهلا ریزانەو لەهدرلایەک سەیر
 ئە کە خەلکە و هەلپەیی کوکردنەوێ بەرو بوومی کشتو کالیەتی ، ئەوناوە
 هەمووی هەرکەسەیی ئەیبینی لەوولاتی تەرگەوەرۆ ، مەرگەوەرۆ ، شنو ، وورمی هە مو
 بەختیار و دلخۆشێن کە سەرۆکایەتی عەشرەتی برادۆست سەر او تەو بە ئەمیر
 خان ، ئەو ئەمیرخانە مەردەیی کە ناوی بە سە ر هەمو زمانیکەو هەبەباس باسی ،
 ئەمیرخان و قهلا کەیمتی ، کەوا تازە لەتەواو بونی بو تەو بە یارمەتی تیرە و
 هۆزە کەیی ، هەمو دلخۆشێن بەوێ کە شاه عباس ئەم سەرۆکایەتیەیی پێ سپاردووە
 و دەستیکی زێرینیشی بو کردووە ، لەجی ی ئەو دەسە براوێ کە چەتد سالی
 لەو و بەربری یانەو کە لەجەنگی بەر گوللە کەوتبوو لە یارمەتی دانی حاکمی
 سۆرانا ، زۆریان پێی خۆش بو کە ئەمیرخانێ (دەست لە پ زێرین) ئەم قهلا کونەیی
 دمدەمی سەر لە نوێ بو دروست کردنەو ، بو ئەوێ لە کاتی تەنگانەدا فریایان
 کەوێ ؛ ئالەو کاتەدا ، دەمە دەمی ئیوارە بەک ، روژ لە ئاوا بونا بوو ، زەر دە بە
 سەر چییاکانی کوردستانا ئەتووت ، چریسکەیی ئالتونە ولەتاریکە شەوا دیارە ،
 تاقە سوارێک لە قهلائی دمدەمو بەتاو ئەی کوتا بەرەو گوندیکی پچوک کە
 لە نزیک قهلا کەو بو ، تازەش ئاوا کرا بو هە زۆری دانیشتوانی لەوور می وە بو
 هاتبوون ؛ سوار چ سوارێ سەر تاپای لە فیشەکا زەردی ئە کردەو تا دەست
 هەلگری کە لە گەت ئەتووت نەمامو چو بە ئاسمانا ؛ ئە سپیکی کویتی لە ژیرا بوو
 سەر و کلک گر هەر قابیل بوو بەو شوورە سوارەیی بە سەری هەو بوو کە بە دەستیکی
 تەنگە کەیی گرتبوو ، بە دەستیکی تریشی هەو تونگ جلهوی ئە سپە کویتی گرتبوو

تاوی ئەدا وەك ئیشیكى زور پەلەى بەهەبى تا گەبشتە سەركانى وئاوى لەقەراخ گوندەكەوه لەپشتیەوه پەلە چناریك هەبو چوہ ناویان و دا بەزی و ئەسپە كەى بەستەوه و خویشى بەدیاریەوه دانیشت ؛ وورده وورده ژنان و كچانىش كانی پەكەیان بەجى ئەهیشت و بەگوزە ئاوه وه ئەرویشتنەوه ئیتەر ئەوهندەى پى نەچوو كە تارماىی زەلامىك دەر كەوت بەرەو زووی ئەم ئەهات كە نزىك بوەوه وشەوقى مانگە شەوهە كە لى دا ، چى دەر كەوى ؟ " جوانى نە بەكەى نە پخوى سەیرى سائ گەردنى بەكەى " ، كچىكى بەژن و بالا بەزى شوخو شەنگ ، خرنگەى گوو بەروكى دلئى هەزاران سواری وەك (سواری ناو چنارى) ئەهیناىە جوش هەر كە تزیكتر بوەوه خیرا ئەم هەلسا و بەرەو پیری چوو بەدلىكى خوشەوه پى ووت :

— ئوخەى ، ئەمە تووى (قیان) ، هاتى ، هەر ترسم بووكە ئیمرو نەتبینم .
 — بەلئى منم عەودال بەگ ؟ چون بەخەيال تا دیت كە نەهیم ، تو ، یەگە لاوى برادوست ، تو ، تاقە كورئى " ئەمیر خان " دلئت بەدەى بەمن ومن پارێزگارى نەكەم ، دەك ئەو دلە بەرخەنجر كەوى ئەگەر وانەبى .
 — نەء گيانى عەودال وامەلئى هەرگیز من ئەوهم بەخەيال نەهاتەوه ، بەلام ترسى ئەوهم هەبوو كە فرمانت هەبى و نەتوانى بەم بینى .
 — بەخوا هەر كە بەمەحمودى نو كەرتا وەلامت بو ناردم ئیتەر لەخوشیانا نەم ئەزانى چى بكەم ، كە ئەم ئیوارەىە ئەتبینم ، تو ئەزانى لە كە پەوه نەم دیوى ؟

— تا . . . راست ئەكەى دەمىكە یەكترمان نەدیوه . . . بەلام خوت ئەزانى خەرىكى قەلا كە بوین ، تەواو كەردنى قەلا كە لەهەموو شتى گرتگتر بو لامان .
 — باسى قەلا كەت كەرد بەخوا زورم پى خوش بوو كە شكور تەواوتان كەرد پىش ئەوهى پاران پپارى . بە راست من هیشتا ناوهو هیم نە دیوه ئەوه چوئە ئو قەلا یە ؟
 — راستیە كەى تانە بیبى نازانى چیه وچوئە ، بەلام هەر چى بەخەيال

هاتوہ باوكم تیا یا دروست كەدوہ ، قوللەى شەر ، قوللەى پاسەوانەكان ، ژورى زەخیرەى جەنگ ، ژورى دەس و پیوہند ، ژورى سەربازەكان ، حەوزى بارانا و سارداو . قەلا بەكى تریشمان تیا كەدوہ هەر لە ناویا باوكم ناوى ناوہ (قەلاى نارین) ئەوہ بیان هى خوئمانه . .

— ئوہ . . . خوژگە منیش تیا ئەبوم لەو قەلا یەدا .
 — تیا ئەبى بەپشتى خوا . . . بەلام جارى با نەختى بەكەوینە سەرخوئمان ئەوكاتە بە پەكجارى ئەگو یزینەوه قەلاى نارین دواى زەماوەندىكى خوش .
 ئیتەر كچە سەرى نا یە سەر زانى عەودال بەگ و هەناسە یىكى هەلكیشا ، ئەویش دەستىكى هینا بەو پەرچ و ئەگرىجە خاویا تا دەستى كەوتە سەر چاوو بروى هەستى كەرد فرمىسكى گەرم و گورر لە چاوەكانى ئەكەونە خواری ، زور بەهیمنى یەوه پى ووت :

— ئەوه ئەگریت ؟ گیانە ئەو چاوه جوانانە بو گریان نە كراون . . . ئە وجووتە چاوه جوانە هەر بوئەوه كراوه كە چاوى كچە كوردى پى بنا سەرىتەوه لەناو هەمو جوانانا كە سەر بەرزانە هەلیان بینى و بیبیریتە چاوى دوژمن . . . پیم بەلئى بو فرمىسكىان پیا دیتە خواری ؟
 — چى بى لەتووى بشارمەوه قەلا بەرزەكەم . . . بەخوا ئەترسم پىك نەگەین و خوشەو یستیه كەم بەرمە خاكەوه لەگەلما :

— چوون ؟ چون شتى وادئى بەبیرتا . . . تازه هیچ كوسپىك نیه لە ریمانا . . . لەدەر بەدەرى و كوێرەوهرى و ئەم شاخەو شاخ ززگارمان بوو ، قەلا كەمان تەواو كەرد ، . . . تازه ئیتەر هیچ هیزىك نیه لە جیهانا لىكمان جیا بكاتەوه .
 — دە شەرت بى منیش بەتو نەبى شوو بە كەسى تر نەكەم . . ئەگەر بو تونەبم ئەبى كفنەكەم بەرگى بو كینیم بى . . بەلام دلەم زور بى ئارامە ، . . هەر دەمەى شتى ئەبىستەم و كارم تى ئەكا .
 لەپرز خشیەبەك هات لەناو چنارەكانا . . خیرا عەودال بەگ دەستى دا یە تەفەنگەكەى و فیشەكى برده بەر لوولە كەى و خوئى ئامادە كەردو نەزانى :

— کئی زهلام؟ کوژرای .

کابرایه کی چتهوئی رهشاله ههلسایه سه ری و بهزمانیکی تیکهل و پیکهلهوه :

— منم گهوره . . . منم محمودی نوکرت . . . محمود کیههکانی

— چیت ئهوی خوله؟ ئدوه بو هاتوی بدم شهوه ؟

— میرم بهخوا باوکت فرموی لهههه شوینیک بی بیم بهدواتا چونکه --

کاری پیت ههیه .

— دهبروره سهه کانیهکه وایش سوار ئهیم و دیم عهدال بهگ دست ئهکا بهکردنهوی جلهوی ئهسپهکهی لهچنارهکان وروو ئهکانه (قیان) پیی ئهلی : با بتخمه پاشکوم وبتبهمهوه بو ناودی بهلام کچه به تورره پیهکهوه ئهلی :

— هیشتا کچانی برادوست وایان لی نههاتوه لهکسه بترسن ، ههروا ئهلی و دهست ئهکا به بهر باخهلیا لهزیر سوخمه که بهوه خه نهجریک ده رهههینی و بهرزی ئهکاتهوه مانگه شهوه که لی ئهدا ئه بریسکیتهوه له بهرچاوی عهدال بهگ ، ئههیش دهست ئهکاته ملی و ناوچهوانی ماچ ئهکا و پیی ئهلی :

— ئه بی (ئهمیرخان) بووکی وههای بی !

بهلام قیان سه ره نهیته بناگویی عهدال بهگ و ئه چرپینی :

— به خوا من زور له خولهی نوکرت ئه ترسم ، پشتی پی مه بهسته ، ئه

تواری باش نابینم .

— بو . . . چی کردوه ؟

— راستیه کهی گهلیک جار که نار دوته بو لای من ده ورو خولم ئه داو

ههندی جار قسهی واشی ده بریوه که بونی ئهوهی لی بی دلی پیمهوه بی ، بهلام من ههه به بی ئه ههیهت ته ماشام کردوه و بهتوشم نهوتوه بهلام ئههشو بهیه کجاری دلم لی پیس کرد . . . چونکه بهخشپه کهیدا دیار بوو که خوی گرتبو لیمان .

— کچی ، ده ووس به . . . شتی و چیه؟ خوله کیههکانی نوکهرم بی بهوه دلی لی پیس بکهه . بهسه ری ئه میرخان بزانه لهکانی دلیهوه به چاوی خیانهت ته ماشات ئهکات هه موو په راسوهکانی سوور ئهکهه به خه نهجهر . . . جاری به دوعا ئه مهی ووت و مامزه داله قه برغه ی وولا خه کهی و کوتای هه ره له تاوی غارا بانگی کرد مهحمو . . . دوام کهوه با بروین . . . به جووته رویان کرده قهلا که باسه وانهکان ناسینیان ده رگایان لی کردنهوه وچونه ژوره وه .

گهلی له بیامو قولان و سه ردارانی کورد له دیوه خانی ئه میرخان دانیشتون دهستهیه خزه تکاریش که له فیشه کا زه ردیان ئه کرده وه هه مو دهست له سه ر مشتوی خه نهجهر را وه ستابون و چاوه ری فرمانیان ئه کرد . . . هه ره که عهدال بهگ خوی کرد به ژورا وسلای کرد گهلی له دانیشتون بهرزه پی ههلسان له بهری تا دانیشت ، ئیتر باوکی بی ئهوهی لی بی برسی له کوی بوه روی کرده دانیشتون و ووتی :

— هه مو لایه کتان ئه زانن که مهیلله تی ئه مه سه ری بو کهس شور نه کرده و ملی دانه نهواندوه بو یاری بیگار ، وه ئاشکرا شه که هه ریبه کی له ئه مه نیشانه بیکی جهنگی پیوه ما وه جی برینیکی له له شا ههیه له ری خاکی کوردستانا ، . له پیناوی ئازادی و سه رفرازی دا .

— بهلی . . بهلی گهوره راست ئه فه رموی .

— ئیستاش که من هاتمه وه بو ئیره و پیتان شاد بو مه وه گهز گهز بالام کرد

بهوهی که ئه گه ره بشمرم با له خاکی خوما بنیژریم .

-- مه رگی ئه مه له سپیش تودا ئه بی میرم . . هه مومان سه رمان

له پتایه !

ئهمیرخان نه فه سیکی دا له قلیانه کهی وروی تیکردنه وه :

-- له گه دل ئه وان هشا من بیرم له وه کرده که پیویسته ئه مه هه میسه ئاگامان

له دواروژی و ئه وه بزانه کهریگای به ئاوات گه یشتنی کورد به نیرگسو ریحانه

نه چينراوه بهلكوه هزارهها چقل ودرگمان له سدر ريدايد ، له بهر ئه مانه ئه وه بو كه بريارمان دا به هيمه تي مهردانه ي ئيوه قهلاكه تازه بكهينه وه وسهري خوواني تيا كز بگرين وچاوي دوژمني يي بترسينين ، و به ئازادي تيا بژين .
"عهودال بهگ زور باش رو ي كرد بوه باوكي و گوبي لي گرتبو ههليدايه و ووتى "

— بهلى ، بابه . . ئه مه راسته . . ئه م قهلايه نيشانه ي سهختي گرتنى خاكي كوردستانه ، بهلام هيچ بوه كه ببينه هوى ئه وه جهنا بتانى يي زيز بوين .
— كورم . . " دهستيكي راكيشا بو (پياواني كورد) " من ئه مانه م له گهلابي هيچ شتى نيه پهستم بكات بهلام وهكو زانيومانه — ناحه نه كانمان بهتاييه تي (پيربوداق بهگي ئازربايجان) لاي شاه عه باس بويان تي چاندوين كه گوايا من ئه م قهلايمه بويه سهر له نوي دامه زان دوته وه كه نيازي ياخي بونم ههيه له شاه ، تهوئيش به هه موراويژو ته گبيريكيه وه وهلام ي بو ناردوم كه بيست ههزار چهته ي جلاللي كه له خاكي عوسمان ييه وه ههلاتون و (قويوجي مراد) پاشا راوي ناون ، ئه بي ههشت ههزار كهس له م پياو خراپانه بههينه ناو ئيوه وه وله گدل ئيوه دا ههلسن وه همويان له وولاتي برادوست نيسته جي بگه م .
يهكي له ناوداراني شنو دهستي دايد خه نجه ره ده بانه دهسك سپيه ده ي وههليكيشاو ووتى :

— سويند ئه خوم به خاكي كوردان ، به نوكي تيژي ئه م چهكه ي كوردستانم يي پاراستوه مه گه ر به سهر لاشه كه ما باز بدهن و بين له م خاكه دا كوريني بگه ن .
عهودال به گيش دوا به دواي ئه و ووتى :

— به سهري ئه ميرخان قهسته م ، تا خوئيم نه ريزري نه يه له م پياويكي قزلباشي و جهلاللي له بهر ئاوينه ي قهلاي نارين دا دهست به سميليا بهيني .
ئيتريهك يهك پياواني ديوه خان برياريان له سهر ئه م دوو سوينده بو ، له دواييدا ئه ميرخان رووي تي كردنه وه و ووتى :

— پرس و راويژ باشه ، بويمه كو كردنه وه تاله مه به ستان بگه م ئه واتي

كه يشتم كه هيجتان له و بيره دا نين كه ئيمه سهر بو فرماني شا ، دانه وينين .
كه واته بائهم جارهش له پيناوي كوردستانا ئه م جهنگهش بگهين يان مردن به بهرزي . . يان ژيان به ئازادي . ههركه ئه مه ي ووت بريسكه ي خه نجه ري ههلكيشراوله هه رچوارلاوه ئه تووت بروسكه ي ئاسمانه و چه خماخه ئه دا . . به م يي به بريار درا له سهر جهنگ و به ره هه لست كردني فرماني شا .

بو روژي دوايي دهست كرا به گواستنوه ي چهك وزه خيره بونا و قهلا ، هه ر پياوي دهستي تفهنگي يي ئه گيرا مهردانه رو ي كرده قهلاكه و لاي ئه ميرخان پهيماني جهنگي دا تا مردن ، عه ودا ل به گيش پاش پرس ي باوكي مالي قيا ني خوشه ويستي به خاو و خيزانه وه له ناودي بيكه وه هينا بو قهلاكه و له قهلاي نارينا داي به زان دن كه جي ي دانيشتن ي ئه ميرخان خوي بو ، دهس كرا به پيگ هيناني ريگه دانان و چونيه تي جهنگ و خو پارستن ئه ميرخان قولله كان ي دا بهش كرد وه له هه ر قولله يه كيانا يه كي له دليراني كوردي كرد به سهر كرده ي قولله كه و چه ند پياويكي تري خسته ژير دهست بو ئاماده بوون بو روژي جهنگ . .
جهنگي ژيان و مردن !

له دواي ئه م ريگه ستنه هه م موي دوو روژي يي نه چوو كه پاسه واني سهر "بورجه كان" به كه ره نا له شكري ناوقه لاي ئاگادار كرد كه له دوور هيرشي له شكري دوژمن توژنه كات ، ئيتري دهس به جي ده رگاي قهلا داخرا و دهست درايه تفهنگ و توپچه م كان خويان دايه پال توپه كانيان و ناوقه لا كشمات بو ، نه ده تگه ما نه چريه ، ئه وه نده ي تري يي نه چو كه ده تگيك له سه ره وه به رز بوه وه :

— تاقه سواريك ئالايه كي سپي هه لكردوه و نامه يه كي به ده سه ته وه يه دياره ئه يه وي ت بيگه يه ني به "خان" . ئه ميرخان ييش كه گوبي له م بانگه وازه بوو سوار يكي نارده ده ري قهلاكه ، كه به جي ئه و نامه يه بهيني ، هه ركه بويان هينا هه ليچري و دهستي كرد به خوئيندنه وه ي به دهنگي به رز و سه ردارانيش

هه مو گوپیان راگرتیو :

"بو سدروکی حکومتی تفرگهوهرو مهرگهوهرو وئورمی و شنو، سهر داری عهشهرتی برادوست ئه میرخانی مهزن، ئهوا ههشت ههزار سوارهی جهلالیمان نارد لهزیر فرمانایه، بو ئهوهی خوتان یان عهودال بهگی کورتان لهگهل ههندی لهسهردارانی برادوست و دوسهد سواریکتان لهتهکیانا بن و بچن ئهه لی قهوماوه ههلاتوانه جی گیر بکهن ئههه بوجاری دوومه ئهه فرمانه تانسی ئهسپیرم ئههیی بهزانایانهیی و توانایی خوت بیههینه سهر، وه بهپیتان پی ئهسپیرم ئههیی بهزانایانهیی و توانایی خوت بیههینه سهر، وه بهپیچه وانهوه ئهگهر ههر لهسهر ئهه بروایهیی که نایی جهلالی له کوردستانا بن ئهوا حهسن خان ئامادهیه بو جهنگ"

نامهکه به ئیمزای شاه عهباس بوو، ههر که له خویندنهوهی بوه وه سهریکی بهرزکرده وه وهک چاوه ری قسهه کیان لی بکا . . لهنا کاوا دهنگ له ههر چوار لاهو بهرزبووه که بهستی خاکی خومان به بیگانه نادهین . . شاه نیازی خراپه لهه کاره دا . . ههرگیز بههه قایل نین له ههه مو لاهو ئهه قسانه یان ئه کرد . ئه میرخان لهسهر ئهه بریاره یان نامهیه کی بچکولهی نارد بو حهسن خان تی گه یاندن که یان بگهرینه وه دواوه یان ئاماده بن بو شهر .

له بده به یانا شهر داگیرسا، ئهه قهلاپچهیهی به دهست عهودال به گهوه بوو ئهه ورژه پالهوانی تی به کیان نواند که شایانی ئههه بی پشتا و پشتی کورد به شانازی بههه بیگیرنه وه چونکه ههچ تفه نهگیه کیان گوللهیه کیان به خهسارنه ئهه دا، ههه مو گوللهیه که یان جهلالی به کیان کلاو سووریکی لهسهر ئهسپ حهوا ئهه دا و ئهه یکو تا بهزه ویدا، کاریکیان پی کردن با به دهواری شرری نه کردی، قیانیش خیرا خیرا عه ماری تفه تکه کانی بو پرر ئه کردنه وه وهانی ئهه دان .
— روژیکه وه ههر ئهه رود هرسیکیان دا به دژمن ههرگیز له بیران نه چیته وه .
عهودال بهگیش دهستی ئهه نا به پهله پیتکهی تفهنگا و گابوریکی ئهخسته

ناو دوژمنه وه ئینجا به دههه پیکه نینه وه رووی ئه کرده قیان :

— قیاه! گیانی من، نمونهی بهزی کیژولهی کوردستان، ئهه گوللهیهی تو بوم بخههته عه ماری تفهنگه وه، گهر راسته و خو به سهردلی دوژمن نه کهوی شهرته به گوللهی نهزانم .

بهه پی به چند روژی شهر دهوامی کرد به گهرمی، کوردانی ناوقهلا لهه یچیان کهه نه بوو خوارده مه نی به کی زوریان له لاهو، وه بهزیر زه ویدا خهنده قیش ههله که ندرابوو، بوسهر کانی و ئاویکی خوش کهه دوژمن ههرگیز پی نه ئه زانی، ئالهو شوینه به سهر بهستی ئاوی پیویستی خویان بهزیر زه ویدا ئههینا . به پیچه وانهی قزلباشیه که نه وه که به ره لاهوون و وهک به ده شته وه بن وایون له بهر چاوی شهر که ره کانی ناوقهلا . . له بهر ئه وه ئه وه ندهی نه خایان که حهسن بهگی سهر کردهی لهشکری دوژمن هاواری لی ههلسا و په نای برده بهر شاه عه باش که فریای بکهویت .

دنیا سارده، بایه کی ههیه تف ههله دهی ئهه بهستی، ئهوانه ی که دهست وچاویان ئهشون ئهه بی ماوهیهک فوو بکهن به ده ستیانا نهک بیهستی، میر ئاودال خان له گهل عهودال بهگی کوری ئه میرخانا ئههاتن و ئه چون و پیلانیان بو ئهه جهنگه دا ئهنا و بیریان له دوا روژیکی پرر بهختیاری ئه کرده وه، به دهه هاتو چوه میر ئاودال خان روی کرده هاووریکه ی ووتی :

— میرم راست ئه که ی ئهههیش هه مومان لهو بروایه داین که ئهه بی ئهه —
خاکه پاک بکهینه وه . . ئنجا پیاو له روژیکی وادا بشکوژریت قهیناکات له پیناوی بهرزیتی وولاتیا .

— ئهه ری ئههه ئهه و گهرمه گهرمه چیه له قولله کا نه وه؟، ئهها سهر که یاسا له کان کهوتنه خویان ئههه بورری ژه نه کهش خهریکه فوو ئهکات به که ره نا که یا دیاره شتیک بوه .

— دهبا بچین بولای باوکم بزانی چیه .

هر که به جوته گه‌یشتنه لای ئه‌میرخان پیاویک نامه‌یه‌کی پیشکش کرد به‌ئهمیرخان و ووتی .

— گه‌وره‌م له‌شکرکی یه‌گجارزور گه‌یشتنه‌به‌روه تا‌چاو‌بررکات چادریان هملداوه ، ئه‌م نامه‌یه‌شیا‌ن به‌تیریکه‌وه هملداوه بوناو فه‌لاکه قه‌رمو بزانی چیه ؟

میر ده‌ستیکی نابوه‌به‌ر پشتینه‌کی و خه‌نجره مشت ماهی یه‌که‌ی به‌و لادا لادا‌بوو زرده خه‌نه‌یه‌ک گرتی و رووی کرده میرئاودال به‌گ :

— ئا بزانه‌ئهم چاره‌چی یان لیمان ئه‌وی ؟ دیاره‌ئهی گور هملکه نیان زور له‌گه‌لابی پاش ئه‌وکاره ره‌هاته‌ی به‌سریان هینرا .

ئاودال به‌گ که‌نامه‌که‌ی کرده‌وه بی وه‌ستان ده‌ستی کرد به‌خویند نه وه‌ی :

(به‌پی‌ی فرمانی شاه و‌چوار ده‌وره‌ی قه‌لا ئه‌گرم ، له‌شکریم له‌گه‌لابه بیست ئه‌وه‌نده‌ی هیزی ناو قه‌لاتانه ، هیچ ده‌رفه‌تتان نیه ، له‌نجا بو ئه‌وه‌ی خوین نه‌ریزی داوات لی ئه‌که‌م ته‌سلیم بی وده‌رگای قه‌لا بکه‌یته‌وه و قه‌لاکه به‌جی به‌یلی ، ئه‌گینا له‌پاش بیست و چوار سه‌عاتی تر قه‌لا ئه‌ده‌ینه به‌ر بومبا و گولله توپ)

ئاودال به‌گ له‌دامینی نامه‌که‌وه ئه‌مه‌شی خوینده‌وه : "سەر کرده‌ی له‌شکروه‌زیری اعظم معتمد الدوله ، روژی بینجی کانونی یه‌که‌م سالی ۱۶۰۸م ریکه‌وتی بیست و شه‌شی شه‌هلانی (شعبان) سالی ۱۰۱۷ هجری " ئه‌میرخان سه‌ریکی باداو له‌به‌رخویه‌وه ووتی :

— هه‌ر ئه‌وه ساوه شاه عباس خوشی ته‌شریف به‌ینی . . به‌لام ئه‌می هه‌موودنیا بیزانی که‌سه‌ردارانی برادوست نه‌مل بو وه‌زیری اعظم که‌چ ئه‌که‌ن و نه کرنوش بو شاه عباس ئه‌به‌ن ؛ سه‌ریکه‌و هیناومانه یا سه‌رکه‌وتن و حق وه‌رگرتن . . یان خو به‌خت کردن و کوشتن .

هه‌ر له‌قه‌سه‌کی بوه‌وه خیرا ئیتر بی وه‌ستان ده‌ستی کرد به‌فرمان

ده‌ر کردن وجی قایم کردن ودا به‌شینی زه‌خیره‌ی جهنگ وریک خستنی چونیه‌تی به‌ره‌ره‌گانی ودان به‌خودا گرتن .

— میری خوشه‌ویست عه‌ودال به‌گ ده نه ختیک بنوو ، وه‌ره سه‌رکه سه‌ر رانم .

— گیانی من قیان . . کاتی نوستن نیه کاتی ئه‌وه‌یه که هه‌رچاویکم بکه‌م به‌دوان و خه‌و له‌چاوم حه‌رام بکه‌م .

— ئاخه‌ر گیانه‌که‌م وا بو چوار مانگی ته‌واو ئه‌چی ئه‌م قه‌لابه ده‌وره دراوه و قزلباش و جه‌لالی وه‌ک جانه‌وه‌ر گه‌مارویان داوه ، تو له‌م ماوه یه‌داکه میک تامی حه‌وانه‌وه‌ت نه‌چیشته‌وه .

— فریشته‌ی شیرینم ، ناوخوش گیان ، خو تو له‌من زیاتر هیلک بوی توش له‌م چوارمانگه‌دا ئه‌م قه‌لابیچه‌یه‌ی منت به‌جی نه‌هیشته‌وه ، یان خیرا خیرا باروت و گولله‌ت بو هیناوین یان نان و تاوت به‌شیوه‌ته‌وه به‌سه‌رمانا ، یان برینداره‌کانت بو تیمار کردوم .

— هیوای دله ره‌نجه‌رو که‌م . . ئه‌مانه‌ی من هیچی به‌وه نابی که‌تو هه‌ر شه‌وه ناشه‌وی به‌خوت و تا‌قمی تفه‌نگ چی پیش مه‌رگه‌وه خوت فری ئه‌ده‌یته ناو ئه‌و ئاگره سوره‌وه وشه‌به‌یخونی ئه‌که‌ی ئه‌زانی حالم چیه تا تو دیته‌وه ؟

— ره‌نگه بزانه‌م ، چونکه خوشم له‌کاتیکا که‌تیری ژه‌هراوی ئاراسته‌ی سنگی دوژمنان ئه‌که‌م ، له‌کاتیکا به‌نا ورره‌وه‌و ولاخیا ناخوم ئه‌ده‌م به‌چادره کانیا نا ، له‌کاتیکا که‌له‌پشته‌وه خومان فری ئه‌ده‌ینه سه‌ر پشتی یاسوله‌کانیا‌ن و به‌یده سیان ئه‌که‌ین . . به‌کورتی له‌ته‌نگانه‌م وله‌سه‌ر که‌وتنما پاش کوردستان تا‌قه یه‌ک ناو به‌دلما دیت و له‌قورگی خنکاوما ئه‌مینیته‌وه که‌ئه‌ویش ناوی تو به . . له‌به‌رئه‌ویه‌یانه که‌ زورتر هه‌ول ئه‌ده‌م هه (جاری به‌سه‌لامه‌تی بی‌ینه‌وه .

— ده باشه‌روناکی چاوی قیان ؛ که‌واته باهه‌ردوکه‌مان که‌میک بنوین . . به‌تایبه‌تی ئه‌وه ماوه‌یه‌کی که‌مه ده‌نگی ته‌قه کزبوه دیاره که‌ دوژمنانیش له

خرپه‌ی خهوان .

— کهواته باشه سعاتیک ئهنوم بهلام با یاساوله‌کانی قولله‌ی خومان ته‌می بکه‌م زور ئاگادار بن .

له‌قوژبنیکی قه‌لاکه‌وه قیان راکشاو، خه‌وی لی که‌وت؛ عمو‌دال به‌گ مشکی به‌ که‌ی سه‌ری خوی پیا داو خوشی چوه سوچیکی تره‌وه تفه‌نگه‌ که‌ی له‌پال خویه‌وه راکیشاو کلاوه‌که‌ی هینا به‌ سه‌ر چاوی و‌بی ده‌نگ بوو .

له‌کاتیکا که‌عمو‌دال به‌گ وقیان له‌م گف‌تو گوپه‌دا بون ئاگایان لی نه‌ بوو که‌ (خوله‌ کیه‌ه‌کانی) چون لیوی خوی ئه‌کروشت و‌پیریشکی ئاگر له‌ناو‌چا وان‌ی ئه‌باری و‌خیرا خیرا به‌توره‌بیه‌که‌وه فیشه‌کی ئه‌برده به‌ر لوله‌ی تفه‌نگه‌که‌ی . . بهلام دیار بوو که‌زور بی ئا‌رام بوو . . زوری بی ناخوش بوو که‌ئهم دووشوخه‌ وا په‌یمان په‌روه‌رو دل‌داری راستی به‌کتر بن . . هه‌ر بی‌ری له‌وه ئه‌کرده‌وه چون توله‌یان لی بسینی له‌دوای لیک‌دانه‌وه‌یه‌کی زور له‌دلی خو‌یا ووتی :

شه‌رتنه‌ نه‌هیلیم به‌خوشی بیخون، به‌لام ناشتان کوژم به‌دوو گولله‌ و‌ به‌ربینه‌وه، ئه‌بی بریار بی به‌تینویه‌تی بتان خنکیتیم . هه‌ر ئهم خه‌یاله‌ی به‌ بیراهات کو‌توپر چوه‌لای فه‌رمان‌داری دا‌به‌شینی ئاو و‌پرسی بی کرد که‌ ریگی بدات ئه‌مجاره‌ نوره‌ی ئه‌و بی‌ت به‌ژیر زه‌ویه‌که‌دا بروات بوکانیه‌ دووره‌ که‌و ئاو به‌هینیت، ئیتر ئه‌و رویشته‌ بو که‌ رویشته‌ . . . هه‌یج دیار نه‌بوو کاتی که‌ عمو‌دال به‌گ را‌په‌ری له‌خه‌ویکی گران خیرا بانگی کرد :

— مه‌حمود . . مه‌حمود . . ئه‌وه کوا مه‌حمود؟

— به‌خوا چوه‌ خواره‌وه نازانین . (یاساوله‌کان ئه‌مه‌یان پی ووت) ئیتر ده‌ست به‌جی ئه‌میش هاته‌ خواری و‌ پرسی کرد تا تی‌یان گه‌یاند، له‌مه‌ زور سه‌ری سوورما خیرا پیاویکی نارد به‌ دوایا، پیاو رویشته‌ ونه‌هاته‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه بریاری دا هه‌رچونی بی خوی بجی بو تا‌قی کردنه‌وه‌ی سه‌رگانه‌که‌و یزانی خوله‌ی نوکه‌ری و‌پیاوه‌که‌ی تری چی‌یان به‌سه‌ره‌ات .

وورده‌ وورده‌ به‌ژیر زه‌مینه‌ که‌دا رویشته‌ تانزیک بوه‌وه له‌زار که‌ که‌ی

له‌سه‌ره‌دا ئیتر که‌وته‌ خوی وزور به‌هیمنی و‌به‌ئاگاداری به‌وه ئه‌رویشته‌ له‌په‌ر گویی له‌ده‌نگی خوله‌ی نوکه‌ری بو که‌به‌پیاوه‌ که‌ی تری ئه‌ووت :

— به‌لی، من کانه‌که‌م پیشان قزلباش دا، من هینامنه‌ سه‌ری، با هه‌میان له‌ناو قه‌لاکه‌دا له‌تینوا بخنکین، با عمو‌دال به‌گ زمانی ووشک بی و‌توانای مژینی گونای قیانی نه‌بی، خوم‌شیت بوم، میشکم ته‌قی، ئه‌مه‌نده‌م گویم له‌رازوخوازیان گرت له‌قولله‌که‌دا ولیوی خوم کروشت، ئه‌گه‌ر بم و‌یرایه شه‌رتنه‌ پارچه‌ پارچه‌م ئه‌کردن .

عمو‌دال به‌گ گویی لی بوو که‌پیاوه‌ که‌ی تری به‌ده‌سته‌ قزلباشیه‌که‌نه‌وه‌ خوی را ئه‌پسکان و‌ئه‌یووت :

— به‌رم ده‌ن با ئهم خائنه‌ ناپیاوه‌ ناپاکه‌ بکوژم جا چیم لی ئه‌که‌ن لیم بکه‌ن، له‌گه‌ل قسه‌ که‌ی ته‌واو‌کرد، عمو‌دال به‌گ گویی له‌هاواریک و‌ ناله‌یه‌ک بوو خوله‌ش دوا به‌دوای ئه‌یووت :

— ده‌بخو؛ ئه‌وه گورت بی تازه‌ من به‌ته‌مای چیم، به‌خوا هه‌رکامیکتان بی‌نه‌ سه‌ر ئهم ئاو و‌ ئه‌بی ئهم شیره‌ بکه‌م به‌وورگی یا .

عمو‌دال به‌گ تی‌گه‌یشته‌ که‌مه‌حمود کیه‌ه‌کانی چه‌په‌لی خو‌فروش پیاوه‌ برادوستیه‌ مه‌رده‌ که‌ی کوشت، هه‌ر چونیک بو خوی زه‌وت کرد و‌ پاشه‌وپاش گه‌رایه‌وه‌ بو ناو‌قه‌لا و‌بی‌ی ووتن :

— ئیتر ئاوی خو‌اردنه‌وه‌مان نه‌ما، ده‌ست بگرن به‌و نه‌خته‌ ئاوه‌ی له‌چاله‌ کانا هه‌یه .

شه‌وه، تاریکه‌، چاو چاو نابینی، چراکانی ناو قه‌لا گه‌لیکیان کوژبنراو نه‌ته‌وه‌ تا دوژمن شوینی ته‌قه‌ نه‌دوژینه‌وه‌، تا‌کو ته‌را چرای داگیرساو هه‌یه‌ له‌هه‌ندی له‌و ژورانه‌ی که‌نزم و‌قولله‌و په‌نجه‌ره‌یان تیانیه‌ روناکی بدات، سه‌ربازه‌ کورده‌کان به‌یه‌کا دین و‌ئه‌چن، به‌شیکی زوریشیان لال و‌پال لی ی که‌وتون، یان بریندارن یان له‌تینوانا زمانیان نیه‌، ئه‌مه‌یرخانیش ژور به‌ژور

قولله به قولله ، ثم قهلا بچه نهو قهلا تهگه ری و سرباز هگانی به سمر ته کاتوه و هانیان تهدا که دان به خویانا بگرن ، پاش تنگانه شادمانی به . . . وه خیرا خیراش پیی تهوتن :

— هر که سیکیش له خوی رانا بینی شهر بکات یان بروای به هیزی نیمه نیه و دلی گوریوه فرموو ده رگای قهلا ی بو ته که یمنه وه بروات ته سلیم پی . بهلام نهو کورد ه ممر دانه که می وایان بوو ، بو دلوپیک ناو چاوی راستی خوی ته به خشی ، نهوزمانه په لاسه یان ته هینا یه دهره وه و نه یان خسته وه ناو ده میان و ده ستیان ته دایه شیرو تیریان له روی ته میرخانا به رزیان ته کرده وه نه یان ووت :

— میرم ، گیانی نیمه له گیانی نیوه شیرین تر نیه ، ته گهر مردن پی باهموان پیکه وه بین ، ته گهر رزگاری و سر که وتنیش پی با بی بهش نه بین ؛ با شاده مهرگ بین به بینینی تالا که مان .

ههروا ته میرخان شوینه کان گهرا تا که یشته قهلا بچه که می عمو دال به گی کوری که سهیری کرد و اسه ری قیانی خسته وه سر رانی و ته می ش چاوه گه شهکانی تی بریوه و دهستی ناوه ته ناو دهستی بهلام زور پی هیزو لاواز دیاره ، ههر چه ندی کرد پررکیشی نه کرد بجپته پیشه وه له په نا په که وه وه ستا که نه وان نه بینن گویی لی بوو عمو دال بهگ ته بووت :

— په ری یه که می به هه شتم ، کوا زه رده خه نهی روزانت ؟ بو کوی چو نهو هه مو سورا بیهی سهر گونات ؟ کوانی هه لپه و په لاماردانی شهوانت ، تینویه تی بو وای لی کردی ؟ کی عمارتی تفهنگم بو پررکا ئیتیر قیان گیان ! لیت ناگرم خونچه ی سیس بوی باخی خوشه ویستیم ! لومته ناکم ماوهی دهره وژ به ناوی بوگه نی باراناو و ناوی به فری تو اوهی چاله به فر رات بوارد له گه لمانا ته مهش بو دهره وژ نه چی که نهو یشمان نه ما ، نهوده مه کشمیشیه جوانهت ته رایی نه دیوه ؛ لومته ناکم چونکه منیش کسپه له سر دل موه دیت ، وا زمانم ووشک نه بی . . . شهرته سویند ته خوم بهو خوشه ویستی یه ی که پیوه ی نا و تراوی بهو

جوانی یه ی که یزدان پیی به خشیوی ، بهر هنگی هه لیزر کاوت و گونای بوکا وهت نه بی نیمه شوئاوت بو بینم ته گهر له باره گای دوزمن هیناومه یان نه وه تا سرم دانه نیم له پیناوی ثم نازارو سزایه ی کهوا به بهر چاومه وه نهی چیژی !

قیان چاوهکانی کرده وه و دهستی عمو دال به گی راکیشا ته بو یست نه هیلی بروات و خوی نه هاویته قورگی دوزمنه وه ، بهلام پی سوود بو چونکه ثم سرم قیانی له سر رانی لایردو ههلسا هه که ویستی له قهلا بیه که بیته دهری له پرر چاوی به باوکی کهوت ته ویش به بی وهستان روی تی کرد :

— کورم گویم له سوینده کانت بو ، بهر هه لستیت ناکم ، بهرخی نیر بو سهر برین باشه ، چند پی او یکی چابوک له گه ل خوتا به ره و خوا ناگای لیت پی — بهلی گهره م .

عمو دال بهگ ته می ووت وهاته خواری پینج لاوی تازای به جهرگی هه لیزاردو هه ربه که ش جهونه بیک وسی مه تاز ه یان هه لگرت و چه کی پی ویستی چی بوو دایان له خویان و سهرو دووسی چه قوی تیژی شیان کرد به بهر پشتینه کانیاو بی دهنگ سووچیکی ده رگای قهلا که یان بو کرایه وه و چونه دهره وه .

به خو خشاندن بهزه ویبه کهدا و بهماته ماته رویشتن تا نریک ره شمالیک بونه وه که به دیار کانی په که وه هه لدرابوو هه موو سرباز هگان نوستبون جگه له دوو یاساول نه بی که له به رده میا ته هاتن و نه چون ؛ هه ری به که میان که روی کرده نه مان عمو دال بهگ به هه موو هیزی خوی چه قویه کی تیژی تی گرت که راست چه قیه سهر دلی و به ده ما کهوت بهزه ویدا ؛ یاساوله که ی تریان که ته می دی ناوری دایه و بزانی ته مه چیه له پشته وه به کیکی تریان خوی فری دایه کولی ودای بهزه ویدا و تا نه بکوشت وازی لی نه هینا . . . ئنجا هه ر شهش زه لامه که هه ربه که یان له لایه که وه هاتنه سر کانیه که بهماته ماته و بی خشیه ، جهوه نده و مه تاره کانیاو پرر کرد له ناو ، پاش نه وه ی خوشیان تیر ناویان خو ارده وه ئنجا به هیواشی کشانه دواوه به ره و قهلا !

ناو قهلا بوو به ههراو هوریا بیک که هه رگیز چاوه روان نه ته کرا ؛ ده ست

کرا به دابه شینی تاوه که قوم به قوم به سهر نه خوشه کان و بی هیزه کانا که بو تاو پهریشان بوبوون ، تا زاپه تی ولی بوردنی ثم قاره مانانه لیردا له لوتکه ی هره بهرزیدا دیاری ئه دا ، ئه میرخان به دهستی خوی تاوه که ی ئه دانی ، به هه که سیکی ئه دا تکای له ئه میر ئه کرد که بیدا به تاوه له که ی ، ئه و پهریشانه .
عمودال به گیش مه تاره یه کی برد بولای به ریزاد خانی دایکی که له قه لای نارینا بوتکای لی کرد نه ختیکی لی بخواته وه و ئه ویتری بهری بو قه لای بیچه که ی خوی بیدات به قیان و به سهر بازه کانی .

په ریزاد خان چوه ژور سهری قیان که وه ک دره ختیکی سموز و تاوی لی بررابی وای لی هاتیو ئه و ره نگه جوانه ی ژاکابو یه ک دوو دلوپ تاوی تکانه ده می ، لبوه کانی پی ته ر کرد وزمانی که میک که و ته گه ران ئیتر وورده ، وورده ، تاوه که ی ئه کرد به ده میه وه تا به ته وای ههستی پی کرد که قیان تینویه تیه که ی شکو چاوه کانی هه لیری ، ئنجا چوو به لای سهر بازه کانه وه ئه وانیش مه تاره که یان وه ک یه ک له نا و خویانا به ش کرد ، کاتی عمودال به گ هات بولایان و سهیری ئه و چاوانه ی کرد که هه موی به رام بهر به و هه لیان هینا بو تی گه شت که تاچ راده یه ک ئه و سهیر کردنه مانای سوپاس ئه گه یه نی ، به تاییه تی چاوه کانی قیان .

به لام ئه م شادیه وه دم پاراو بوونه زوری نه خایان هه ر بوروژی دوابی که جهنگ دهستی پی کرده وه و قه لای درایه بهر گولله توپ و تفهنگ نا و قه لای شله زایه وه تینویه تی کاریکی زوری کرده سهریان . . له گه ل ئه وه شا شه ریکی زور بالایان ئه کرد چونکه بو هبوا یه ک بوو بو ئا مانجیک !! له بهر ئه وه شه رر نه که ری ، ترسنوکیک له نا و هه مو قه لای بیچه کانی قه لای دمدا نه ئه بینه را ، ئه وه ی که باری سهر شانی ئه م مه ردا نه ی گران کرد پی ، پی تاوی بو چونکه بو شه وی دوابی که بوستیان شه به یخونیک ی تر بکن و تاو بهینن ، سی چوار کوری لاوی ئازا هه ر له سه ر پیلانه که ی شه وی به روی عمودال به گ رویشتن به لام پاش چه ند ده قیقه یه ک له دور که و تنه وه یان له قه لای هه مویان درانه بهر ده ست ریژی تفه

نگ و تاقه یه کیکیان نه بی به برینداری خوی گه یانده وه قه لاکه ئه وانیتتر هه ر له وی گیانیان سپارد ، برینداره که ش هه ر ئه مه نده ی ووت :
— که س نه چی ، که سی تر مه نیرن بو سهر کانی یه که ، پاسه وانیک ی زوری لی دانراوه ، خوله کیه ه کانی ش سهر کرده یانه .
هه ر ئه مه ی ووت و ئه ویش گیانی پاک ی سپارد و چوه لای تاوه له کانی تری .

ئیتتر نا ئه هات بی تاوی وره ی پی بهر ئه دان ، روژ تا ئیواری له جه نگابون ، شه و تا به یانیش له خوا ئه پارانه وه رزگار یان کات له م نه نگو چه له مه یه . . پیاوکی پیریان له نا وای بوو برا دوستی بو شه وان به گورانی یه وه باسی ئه و ژیا نه تاله ی خویانی ئه ووت به راده یه ک که تا ئیستاش لاوکی کوردستانه ، به کورتی پاش مانگیک ده ر دو ئازار و خنکاندن بارانیک باری . . به لام رانیگی زورته نانته هه مو چاله وو شکه کانی نا و قه لای ، به چاله به فره کانی شه وه پرربوو له تاو ، که باران خوشی کرده وه ئه میرخان روی کرده سهر داره کان ده ورو پشتی و ووتی :

— به بیری من ئه م تاوه به شی تا سی مانگی ترمان ئه کات له خوا به زیاد

بیت .

قه ره به گ دوا به دوا ی ئه و ووتی :

— میرم . . ئنجا چاوت له جهنگی کوردانی برادوست بی . . با تیر تاو ببن بزانه هه یج که سیکیان گولله به فیرو ئه دات . ئه میرخان زه رده خه نیه گرتی :

— راستیه که ی ، ئه بی وایی ، چونکه پیویستمان به فیشه ک هه یه وه هه ر خواش ئه زانی ئه م شه ره تاکه ی به رده وام ئه بی . . چونکه قزلباش ئه وه نده زورن دوا بیان هه ر نا یه ت ، به لام شه ریک له ریگی شه ره فا بیت ناوی شه هیدانی وون نایی . له گه ل یه که م نه ره ی ئه میرخانا ده ست کرا به ده ست ریژ
به شه رر . . شه ریک که هه ر له کورد بوه شپته وه . سهر داری له شکری دو شمن که ئه م

بهلاماردانه ناوه ختمی دی وکهبوی دهرکوت تاثیرستا گفتی بی ئاوی بون
وا باران ئهوهشی بو چار کردن بهنا چاری بریاری زهوت کردنی قهلاکهی دا
بههر نرخیک بی .

همو سهر تیپ ویاوهرهکانی خوی گرد کردهوه و فهرمانی هیرشی دانی
... هیرشیکی بی گهرانهوه ، سهر کردن تا دوا سهر باز یان گرتنی قهلا .

بهم پی یه به شیوه یه کی سوپایی وله سهر ریگه یه کی ریک و پیک ، سهر بازی
پیاده له پشت گالیسکی پیچکه داره وه و به دوا لوولهی توپ و په یژه ی دریز
دریزه وه له ههر چوارلاوه به ره روی قهلا هاتن . . ههر چنده وهک گهلای دار
لی یان ئهکوت به دم گولله ی برادوستی یه کانه وه به لام سهر داری قزلباش
فهرمانی دابونی ههر که سی بگهر بته وه به دستی خوی ئه یکوژی . . . کاتی که
سهر بازه کان زان بیان له ههر دوو لاهه ههر کوشتنه ئیتر به نا چاری همو هیزیکیان
دایه بهر خویان که بگهنه په نا دیوارهکانی قهلا . . پاش یهک مانگی تهواو سهر
کردن به شوو روژو چادر ههلدان له نزدیک قهلاوه و په یژه دانان بوسهر قولله
کان وخستنه خواره وه یان له لایهن کورده کانه وه . . پاش یهک مانگ ئنجا ئه
له شکره گوره به توان بیان بورجی یه کهم بروخینن که له ژیر فرمانی (قه ره بهگ)
دابوو ، بورجی پیش مهر گیان پی ئه ووت . . به زهبری بوردومان و باروتی توپ
شهر کره ئازاکانی ئه و قهلا ییچه به کوژان و شیوینه که یان که و ته ده ست قزلباشه
وه به راستی کوشتنی قهر بهگ برینیکی گوره بو کرایه دلی ئه میرخان ههر وهک
گرتنی بورچه کهش و داگیر کردنی له لایهن قزلباشه وه بو به هوی ماته مینی یه کی
ناخوش له لای همو سهر کرهکانی قهلاوه ، به لام وه نه بی ههر ئه مان واله
ناخوشیا بوین به لکو قزلباشیه کانیس به سهر کوستی خویانا که و تیبون چونکه
(وه زیری اعظم معتمد الدوله) که سهر داری همو له شکر عجم بو ههر بو
ئه و شه وه ی دوا جهنگی گرتنی بورجه که ی قهر بهگ ، کوتو پرر مرد وه به
فرمانی شاهانه (محمد بهگی بیگده لی) کرا به سهر دار وهات بوگرتنی قهلا!

هاتنی سهر داری تازه جوره جولانه وه یه کی تازه ی خسته ناو له شکر
عجمه وه ، له همو ولایه که وه که و تنه مه نجه نیق هاویشتن یونا و قهلاکه ، بومبا
وهک خول دا ئه باری به سهر کورده کانا ، شاپلیته ی ئاگری بیان ئه کرد به سهر
تیره کانه وه و به جاری دووسه سی سهدیکیان لی ئه هاویشتن بوئه وه ی پاریزه ره
کانی ناو قهلا خویان خهریک بکن به تاگر کوژانه وه و ئمانیش بکه ونه بورج
روخاندن . . . بهم پی یه شهر گرم بو ، گرمه ناله نالی توپ تیکهل به نرکه ی
تفنگ و بریسکه ی شیرو چریسکه ی شاپلیته ی تیری ئاگرای وزاق و زریقی منال
ونه ره ی شیرانه ی کورده کان بووبوو ، بهم بومبا بارانه قولله به دوا ی قولله دا ؛
قهلا ییچه به دوا ی قهلا ییچه دا ؛ بورج له دوا ی بورج ئه روخینرا و هیزی خو
پاراستن کهم ئه بوو ؛ له بورجه که ی عه و دال به گا جهنگ له ئه و په ریدابو ، قیان
ئه هات و ئه چو ئارام و سره وتی نه بوو ؛ تفنگی ئه می دانه گرتنه وه و ئاوی ئه کرد
به دم ئه و برینداره وه برینی ئه پیچا و سندوقه فیشه کی ئه هینایه به رده میان ،
له پرکا گولله یهک له بهر قولی چه پی عه و دال بهگ کهوت له کاتیکا که قیان مه
تاره یه ئاوی به ده سته وه بو ئه یکرد به ده می زامداریکه وه گوپی لی بو عه و دال
بهگ بانگی کرد ؛

— قیان تاثیره وه ره .

قیان به په له خوی کوتایه لای عه و دال بهگ ، که سهیری کرد خوین له
قولی فیچقه ئه کات خیرا سهر پوشه که ی سهری خوی داگرت و دایدری و که و ته
پیچانه وه ی به دم قولی گریان وه ووتی :

— توخوا له بهرمن ئاگات له خوت بی ، خوت له سه نگره که باش قائم
که .

هیشتا له قسه که ی نه بو به وه که شلیپی شتیک هات وقیان کهوت به سهر
عه و دال بهگا ، که سهیری کرد گولله یه و بهر سنگی که و توه و خوین وهک فواره
ههل ئه قولی ، بی ئه وه ی گو ی بداته برینه که ی قولی خوی تفنگه که ی هه لپه
سارد و په لاماری قیانی داو دای به سهر شانی راستی یاو وورده وورده هینایه

خواری بیبا بوقه‌لای نارین . که‌په‌ریزاد خانی دایکی عه‌ودال به‌گ چاوی به و سنگه سپی به که‌وت وئو خوینه سووره گه‌شهی پیا ئه‌هاته خواری به‌هه‌ردوو چه‌پوک کیشای به‌سهری‌او بانگی لی‌هه‌لدا :

— قیان ! بووکی ناکامم ، کیژی به‌ئامانج نه‌گه‌یشتوم ، گولله‌ی ویل بو پینه‌وه نووسا .

ناوقه‌لای نارین په‌شوکا هه‌موو ده‌وری ئه‌وجیگا به‌یان دا که‌قیانی له‌سهر راکیشرابوو . عه‌ودال به‌گیش به‌قولی برینداره‌وه له‌ژور سهری‌هوه دانیشتبوو به‌سوزیکی نا‌ئومیدیه‌وه ئه‌بووت :

— دل‌داری په‌یمان په‌روهرم ! قوچی قوربانی کوردستان . . . نیشانه‌ی خوبه‌خت کردنی کورد قیان گیان چاویک هه‌لبیره ! ئه‌و چاوه جوانانه‌ی که جاران ئه‌تووت چاوی ئاسکن ؛ ئه‌و چاوانه‌ی که‌له‌هه‌مو کاتیکا پال پیوه نهرم بوون بونه‌به‌زاندن و کول نه‌دان . . . ئه‌وده‌سته جوانانه‌ی ئیستا زامی قولمی ئه‌بیجا بو وا بی‌هیز بوون ! گولله‌ی دوژمن له‌کاری کردن . . .

ئیتیر له‌به‌ر گریانی منال و لاواننه‌وه‌ی ژنان عه‌ودال به‌گ توانای قسه کردنی نه‌ما . . . ئه‌وه‌نده‌ی بی‌نه‌چوو که (قیان) چاوه‌کانی هه‌لبهری روو به‌رووی عه‌ودال به‌گو ده‌ستی خسته ناو ده‌ستیه‌وه به‌زور له‌خوکردن ووتی :

— من ئه‌مو‌یست به‌بووکی‌نی بیمه قه‌لای نارینه‌وه . . . ئه‌وا هاتم ! ئه‌ی خوت به‌باوه‌شی خوت نه‌ته‌هینام . . . ئه‌مه‌شه‌ره‌فیکی گه‌وره‌بوو بومن !

— قیان گیان . . . بوهاتی . . . بولیره‌لای دایکم نه‌مایته‌وه دوور له‌شهر . . .
— وامه‌لی . . . سهرکرده پاله‌وانه‌که‌م . . . ئه‌ی من نه‌کوژریم وئو له‌تینوا نه‌خنکی ویه‌کیکی ترمان بریندار نه‌بی . . . ئه‌ی چون ئه‌م وولاته جوانه‌رزگاری ئه‌بی !

— گیانی من . . . با ههر ئیمه‌ بکوژ راینا به . . . با من برن‌دار بوما به و تو له‌ژور سهرم بویتا به . . . بووات له‌خوت کرد ؟ من چی بکه‌م ئیستا چی ؟ چون توله‌ی ئه‌م خوینه‌گه‌شه‌ت بسینم ، ئه‌و گولله‌ نا‌هه‌مواره چی بو به‌رئو سنگه

سپیه که‌ت که‌وت . . . ئه‌ی ئه‌م دلویه خوینانه ئه‌مه‌خشلی بووکی‌نین قیان گیان !

— دلی خوت سه‌خله‌ت مه‌ که . . . من واچدام به‌ره‌و کوژاندنه‌وه ئه‌چی . . . به‌لام تو بچو به‌لای قه‌لاکه‌ته‌وه شهر بکه‌ن یان هه‌موتان ئه‌کوژرین یان سهر ئه‌که‌ون . . . توله ئه‌سینن ؛ گیانی قزلباش ده‌رئه‌هینن به‌لام ده‌خیلتم هه‌رگیز به‌شت نه‌که‌یته‌دوژمن . . . دوژمن ئامانی نیه . . . هه‌ر روو به‌روویان بچه‌نگی . . . باشه عه‌ودال گیان .

— شهرته په‌یمان بی تا ئه‌دریمه به‌ر گولله هه‌ر شهر بکه‌م و تا گیانم تیدابی خوم نه‌ده‌م به‌ده‌سته‌وه .

— ئای ئه‌وسه‌وزایی یه‌جوانه‌چه‌یه ؟ ئه‌وه کوردستانه . . . ئای له‌و به‌هه‌شته خوشه ئه‌وه‌هه‌مو گولزاره چه‌یه ؟ ئه‌وه‌ش سه‌وزی ئا‌وو فواره‌یه . . . ئه‌و کوتره سپیه جوانانه . . . گوی بگرن ئه‌خوینن . . . ئه‌وانه‌ش په‌رین له‌ناو ئا‌وه‌که‌دا هاتون بو لای . . . من .

" ئه‌مه‌ی ووت و گیانی سپارد . . . شیوه‌تیکێ به‌کول ده‌ست پی کرا له‌سهر لاشه‌ی قیانی جوانه‌مه‌رگ "

عه‌ودال به‌گ به‌ده‌م فرمیسکه‌وه هه‌ناسه‌ییکی هه‌لکیشا ووتی :

— ئه‌ی شوخی ئازا ، به‌و خوینه‌گه‌شه‌ت که‌ئیستا رزا ، به‌ره‌نگی ئالی برینی سنگت ، به‌مه‌ردایه‌تی ناو کوری جه‌نگت ، په‌یمانته ئه‌ده‌می . . . په‌یمان به‌وگیانه پاکه‌ی سپاردت که‌ماوه نه‌ده‌م گولله‌یه‌کم به‌فیرو بچی ، به‌ک و سه‌وت توله‌ت بسینم تا گیانم ده‌رئه‌چی و پیت شاد ئه‌بم ئه‌ی بووکی خویناوی کوردستان !

له‌و قسانه بو‌هوه به‌ک دوو پیاو چوونه ژیر بالی و بردیانه ده‌ره‌وه ئه ویش راست خوی کوتا بوسه‌ره‌وه بو قه‌لاکه‌ی خوی ده‌ستی دایه‌وه تغه‌نگه‌که‌ی و نیشانی خوی گرت له‌دوژمن به‌کی به‌سهر په‌یژه‌وه ، به‌کیک به‌سواری ، به‌کیکی که‌له‌پشت لووله‌ی توپه‌وه ، یان له‌پشته‌ی گالیسکه‌وه ، به‌ک به‌ک ئه‌یخسته‌

خواری: ناگای لههچ نهما بوو . . توله نه بی . . توله ی قیان . تنانمت ناگاشی لهوه نه بو که وا بهرود واپیاوه کانی لای خوی که له سئنگره که دا له گه لیان ، بوو زوریان نه ماون و به که به که کوژراون و ماوه خوش بوه بو دوژمن که به په یژه سر کهون بوسر قه لاکه . هر شه وندهی زانی زیریکه به که هلسا له به کی له پیاوه کانی .
— عه و دال به گ کوژرای .

که ناواری دایه وه سمیری کرد به یک پیاوی به سا غی نه ماوه ته وه شه ویدان نه بی که زریکاندی ، شه ویش برینداره و خوله کیهه کانی ناپاکیش به شیریکه وه ویستویته له پشته وه شه و بکوژی به لام شه و زیریکه به رای پهراند . . دهستی دایه شیرکه کی وله کالانی ده رکیشا وروو به رووی خوله وه ستاو ووتی :
— شه ناپاکی خوفروش . شرت بی ئیستا ده رد یکت بده می به خه ویش به خه یالنا نه هاتبی . . توله ی هزاره ها جوانی وه ک قیانت لی بسینم ؛ بت کهم به نمونه بوهمو خائیک .

— بزانه چونت شه نیرم بولای قیان . . دیاره بوو که که مت کوژراوه بو به وا پهریشانی .

ده ستیان کرد به شهره شیر به دهم شه وه له پلکانه کان شه هاتنه خواری له دوا پله یا عه و دال به گ به ده سه کی شیرکه کی خوله ی توند کرد له دیواره که ، ئاره قی شین و موری پی کرده وه ، به لام ناپا که له زیره وه قاچی بهرز کرده وه دای به سر سنگی عه و دال به گا ودای به زه ویا ، پیش شه وه ی شیره که ی بکا به سنگیا شه وه ک کیچ را پهری و که و تنه وه جدنگ ، شه وه نده ی پی نه چو که خوله کیهه کانی له پرتاوی شیروه شان دنیکا ، بوسر سنگی عه و دال به گ ، شیره که ی چوو به و دیواره ها که عه و دال به گ پشته پیوه نابو ، به لام شیره که ی عه و دال به گ چوو به و ورگی خوله ی کونه نو که ریا و به لادا هات ، شیره که ی ده ر هینا پیوه و به پشته یه که ی خوله سری و شه یویست سرکه وه ی بو قه لای بیچه به که (ئا و دال به گی) تیا بونه ی زانی زوری بورجه کان روخینرا وون و عه جم هاتونه ته زوری قه لاکانه وه و هختیکی زانی ته قی گولله به که هات و تازاری به پشته گه پشت ، که

ناواری دایه وه بوی ده رکمت شه گولله ی قزلباش بو پیکای له پشته وه هه نا سه به کی هه لکیشا و قیانی بیره که و ته وه که له سه ره مهرگا پی ی شه ووت :
— پشت مه که ره دوژمن .

ئیترا پالی دا به و پلکانه به وه و خورر خورر خوین له پشته تافه تافی بو ، که سیش ناگای له کهس نه بو شه و نده ی زانی قه لاکه ی پشته یه وه هه ره سی هینا به بومبا باران و که و ته زیره وه هه ره شه و نده ی له دهم هاتنه ده ر :
— هاتم قیان گیان ! هاتم بولات به بهرگی خوینینه وه . به لام گه لی کورد خوینم وون ناکات .

له م کاتهدا که وا قه لای دمدم به ره و روخاندن شه چو ؛ سرداری عه جم بیستی که مه لا شه حمه دی بادینانی به سی هزار سواره وه به ریوه به بویارمه تی کوردانی ناوقه لا . . له بهر شه وه عه جمه کان ویستیان پیلان به کار بهینن ، داوایان له شه میرخان کرد که ته سلیم بی به لام شه میر وه لامی شه بوو :
— تا تهرمه کهم نه به نه ده ری ، ده رگای قه لا بو دوژمن ناکه مه وه .
— باشه باشهرر بوه ستینین و بیک بیین .
— به مه یان رازیم به و شهرته ی قه لاکه م له گه لا چاک بکریته وه و هه ره ده ست خومه وه به مینی و چه ته ی چه لالیش له کوردستانا نیشته جی نه بی .

— باشه قهرمون با بینوسین و موری کهین .
شه میرخان ته نیا قه لای نارینی به ده سه وه ما بو ، جگه له وه ش بهم هاتنه ی مه لای بادینانی نه زانیبو ، له بهر شه وه له سه ر شه و مهرجان به پیکه اتن و به چه ک و شیر و تیری ته و اویانه وه هاتنه خواری له باره گای محمد به گی بیگده لی یا سه نده دیان نووسی و موریان کرد ، سرداری عه جم به چه ند سواریکا نمونه یه کی سه نده ده که ی به ئیمزای شه میرخان نارد بومه لا شه حمه دی بادینانی که شه رکی هاتن نه کیشی وا جهنگ به ریا بو ، وه ئاشتی که و ته بهینه وه . . هه ره شه و نده شه مه یان جی به جی کرد چه ند پیاویکیان نارد شه و چادره ی که هه نده ی له سه رداره

کانی برادوستی تیا بو داوایان لی کردن که چه که کانیان له خویان بکه نه وه دنیا گهرمه وماندووئه بن . بهلام ئه م مردانه تی گه یشتن که نه مه داوه بو یان ئه ئینه وه . ئه وه نده ی پی نه چو که ناچار بون له ناو جهرگه ی له شگری دوژمنا ده ست بده نه وه شیرووو بهرووی بهک شریکی قاره مانانه بکن . . ههر چه نده زوریان لی کوشتن بهلام زوریون له دوایی نه ئه هاتن له ئه ناجا سهرایا له ئه میر خانه وه ، تا هه مو سهرداره کان و پیاوانی برادوست مردانه کوژران وزینده وه ریان لی دهرنه چوو چونکه قزلباشی به کان سلیمان له کوشتنی ژن و منالیش نه ئه کرد .

به م پی یه قه لای دمدم که نیشانه ی مردایه تی و قاره مانی موکری بینیه له کوناییدا لاشه ی پیروزی ئه وشه هیدانه شی گرتنه با وهش وله خاکه ره نگینه که یا ، ههر به جله خویناوی به کانیانه وه شاررانه وه .

به لی ، له خاکی کوردستانا نیژران ، نیشانه ی کولنه دان و جهنگا وه ریتی نه ته وه ی کوردم له پیناوی ئازادی کورد و کوردستانا .

سلیمانی : ۹۵۸۹/۱۰
